

AVIZ

referitor la propunere legislativă pentru ratificarea Protocolului Adițional referitor la plângerile colective încheiat la Strasbourg la 9 noiembrie 1995 la Carta Socială Europeană deschisă spre semnare la Torino la 18 octombrie 1961

Analizând propunerea legislativă pentru ratificarea Protocolului Adițional referitor la plângerile colective încheiat la Strasbourg la 9 noiembrie 1995 la Carta Socială Europeană deschisă spre semnare la Torino la 18 octombrie 1961, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.Plx81 din 26.02.2015,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea are ca obiect ratificarea Protocolului adițional referitor la plângerile colective încheiat la Strasbourg la 9 noiembrie 1995 la Carta Socială Europeană deschisă spre semnare la Torino la 18 octombrie 1961.

Protocolul reprezintă o înțelegere internațională care, prin obiectul de reglementare, intră sub incidența prevederilor Legii nr.590/2003 privind tratatele, urmând a fi supus spre ratificare Parlamentului.

Prin obiectul de reglementare, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

2. Semnalăm că, prin ratificarea Protocolului adițional referitor la plângerile colective încheiat la Strasbourg la 9 noiembrie 1995 la Carta Socială Europeană deschisă spre semnare la Torino la 18 octombrie 1961, **România se angajează pe plan internațional**, asumându-și drepturile și obligațiile cuprinse în acesta. Or, potrivit art.91 alin.(1) din Constituție, **Președintele României este cel care încheie tratate în numele României și le supune spre ratificare Parlamentului**. În plus, potrivit art.19 alin.(1) din Legea nr.590/2003 privind tratatele, tratatele la nivel de stat, oricare ar fi domeniul acestora de reglementare, **sunt supuse spre ratificare Parlamentului**. Procedural, supunerea spre ratificare se realizează prin emiterea, de către Președintele României, a unui **decret de supunere spre ratificare**, care se publică în Monitorul Oficial. Președintele trimite decretul, împreună cu toate documentele care au stat la baza emiterii acestuia, Parlamentului, acesta urmând a se pronunța cu privire la ratificare.

Prin urmare, competența de a supune spre ratificare un instrument juridic internațional **care angajează statul român pe plan internațional** aparține exclusiv Președintelui României. În literatura de specialitate se menționează că „obligația Președintelui de a supune Parlamentului tratatul spre ratificare constituie o obligație directă și nu una exercitată prin intermediari, care să blocheze acțiunea Președintelui; a supune spre ratificare înseamnă a comunica direct cu Parlamentul; exercitându-și atribuțiile, Președintele își asumă și consecințele actului său și nu le împarte cu alte instituții. **Competențele pe care le au Președintele și Parlamentul în acest domeniu nu pot fi redimensionate, nu constituie obiect de aranjament între aceste autorități și nu pot fi decât cele care le-au fost atribuite prin legea fundamentală**”¹.

„Posibilitatea ca acest atribut să fie exercitat de către o altă instituție trebuie exclusă, chiar și în cazul în care ar exista o lege, deoarece o astfel de delegare **ar fi contrară Constituției**. Argumentul că deputații și senatorii au drept de inițiativă legislativă nu are relevanță în acest caz, pentru că **nu este vorba despre adoptarea**

---

¹ Ion M. Anghel, „Drept tratatelor. Addendum. Comentarii asupra Legii nr.590/2003 privind tratatele”, vol. III, Editura Lumina Lex, București, 2005, pag. 217-218.

unei legi pur și simplu, ci de ratificare, care presupune angajarea României printr-un tratat”².

Prin urmare, fiind vorba de un instrument care angajează pe plan internațional statul român, dreptul de a supune spre ratificare Protocolul ce face obiectul prezentei propuneri legislative aparține în exclusivitate Președintelui României, deputații și senatorii, neavând o astfel de competență potrivit Legii fundamentale.

Pentru aceste motive, propunerea legislativă nu poate fi promovată.

PREȘEDINIE
dr. Dragoș TILIESCU

București

Nr. 196/9.03.2015

² Ibidem, pag.217.

L. nr. 74/1999 (ratificare)

M. Of. nr. 193/4 mai 1999

Carta socială europeană revizuită, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996

ratificat

L. nr. 74/1999

M. Of. nr. 193/4 mai 1999

1 ratificat prin

L. nr. 74/1999

M. Of. nr. 193/4 mai 1999

L.nr.74/1999 (ratificare) : Carta socială europeană revizuită,
adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996

Lege privind tratatele

- 1 promulgată prin D. nr. 909/2003 M. Of. nr. 23/12 ian. 2004
Decret pentru promulgarea Legii privind tratatele